

enten paa den ene eller anden Maade at fremhjælpe dem til, at de kunne bringe et større Udbytte ud af Havets Rigdom, som omgiver dem. Gaa vi dertil og gaa et Stykke, c. 5 Mil, mod Vest, komme vi til det Sted, for hvilket der paa Finantsloven er bevilget en Sum til en Baadehavn, det hedder Hirtshals. Der er ogsaa en Fiskerbefolkning, men det kan ikke siges, at denne Befolkning i den Grad lever alene af Fiskeri som Befolkningen paa det Sted, jeg nys nævnte. Fiskeriet har for Diebliffet her Karakteren af et Bierhverv ligesom op langs Vestkysten ved Lønstrup, Løkken og Blokhus. For at drive Fiskeriet paa dette Hav, skulle Fiskerne langt ud og paa dybt Vand, som der jo er der, og de Redskaber, de anvende, og deres Maade at fiske paa, er ikke lig den, som bruges i Østersøen. Jeg glædede mig derfor over det Forslag, som fandtes paa Finantsloven, da den kom fra Folkethinget, hvorved der var aabnet Udsigt til, at Fiskeriet i den Retning mulig kunde faae en Konkurrent blandt vore egne Mænd og Borgere ligeoverfor den stedfindende Indtrængen fra vore Nabolande. Da det nu mislykkedes, glædede jeg mig til, at vi ved det Forslag, der nu laa for, mulig kunde, om ogsaa i det Mindre, faae gjort en Begyndelse dertil. Hvad Ostkysten angaar ved Rattegattet og Østersøen, da er Fiskeriet der rigtignok noget Andet; den Maade, hvorpaa de der fiske, er ikke lig den paa Vestkysten, og Midlerne kunde jo ogsaa der være andre. Jeg tror imidlertid, at det paa alle Steder, for at komme Fiskerne til Hjælp, er den første og vigtigste Betingelse at yde dem Hjælp til at faae et Hjem for deres Fiskerifartøier. Det er da hovedsagelig Baadehavne, som jeg mener, at Hjælpen først og fremmest maa anvendes til. Naar dette Gavn er afhjulpet, er der ganske vist andre Maader, paa hvilke der kan ydes Fiskerne Hjælp; der er dels de Fartøier, hvormed de seile ud, og dels de Garn, som de bruge; men jeg tror, som sagt, at det Første og Væsentligste maa være at hjælpe dem til at faae Baadehavne. Det glæder mig derfor ikke saa lidt, at der er foreslaaet og sandsynligvis vil blive bevilget et Beløb til en Baadehavn ved Hirtshals, og fra Ostkysten vil der temmelig vist fremkomme Begjæringer om Understøttelse til et Par andre Baadehavne, navnlig en ved Strandby, der ligger paa den nordlige Side af Frederikshavn, og en ved Bangsbostrand, der ligger Syd for Frederikshavn. Paa begge Steder lever der en meget virksom og driftig Fiskerbefolkning, som hovedsagelig lever af Fiskeri, og hvis Udbytte er godt bekendt her i København under Navn af Frederikshavns Nødspretter. I Bangsbostrand maa Fiskerne indskrænke sig til at fiske i den blidere Marstid, da de skulle have deres Baade trukne iland gennem Stenbyser, der ligger i Strandkanten, for at værne dem imod at blive slaaede stykker under uroligt Veir. Under

urolige Veirforhold er det forbundet med stor Møje og Besvær at faae Baadene op paa Land og igjen ud, hvormod Fiskerne, naar de havde en Baadehavn, ikke vilde have disse store Vanskeligheder at overvinde. Jeg kan heller ikke se rettere end, at det ærede 7de Medlem for første Kreds (Carstensen) havde Ret i den Tanke, som han udtalte ved Finantslovens anden Behandling, nemlig, at vi skulde søge at beholde vort unge Mandskab hjemme til Brug ved Fiskeriet, og da søge en Støtte for vort Fædrelands Forsvar i disse Mænd, der vare uddannede herhjemme. Jeg tror, at der ligger en dyb Tanke deri, naar vi søge fra Statens Side at komme Fiskeriet i dens store Almindelighed og Fiskerne i Særbeleshed til Hjælp, saaledes at de unge Menneker, der nu søge hen paa andre Steder for at faae den større Fortjeneste, som de nu for Liden ikke kunne faae herhjemme, da kunne opnaa det samme praktiske Udbytte og den samme pekuniære Fordel herhjemme, som de nu søge paa fremmede Steder; og Fædrelandet da i farefulde Diebliffe kunde have en fast Stok i dem. Der er derhos en anden Ting, som jeg mener staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om at faae et større Udbytte, nemlig dette, at Staten burde give de fattige unge Sømand en lettere Afgang til at komme ind paa Sømandsskolerne, hvor de kunne blive til dygtige og praktiske Mænd og til Gavn for deres Medborgere, ligesaa vist som jeg beklager, at det høie Thing nedsatte det yderligere Tilskud til Folkehøjskolerne. Det er berigjennem, at vi skulle tilveiebringe det naturlige Forsvar i farefulde Diebliffe. — Der er endnu en Henstilling, jeg skal tillade mig at gjøre til den ærede Indenrigsminister, idet jeg skal tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa de daarlige Kommunikationsforhold, hvorunder Byen Skagen endnu lider. Jeg antager ikke, det er den høie Indenrigsminister ubekendt, at Deiene til Skagen endnu ere

Formanden: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at man i Anledning af et foreliggende specielt Forslag ikke kan tale om forskjellige dette uvedkommende Materier, disse være nok saa vigtige og interessante. Den ærede Landskingsmand maa derfor holde sig til det foreliggende Endringsforslag; det er kun det, hvormed der for Diebliffet forhandles.

Sauerlev: Jeg skal naturligvis efterkomme den ærede Formands Paalæg; men jeg troede, at det, jeg henlede Opmærksomheden paa, var i den Fiskerbefolknings Interesse, som jeg vilde omtale. Jeg troede, det vilde være naturligt at omtale de Ulemper, som den særlig lider under; men, naar det ikke tør omtales ved dette Punkt, skal jeg naturligvis standse.

Formanden: Der forhandles ikke i Die-